

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2013 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych Miasta Szczecin oraz sposobu ich pobierania

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1, art. 13 b i art. 13 f ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U z 2013 r. poz. 260); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. W uchwale Nr XX/564/12 Rady Miasta Szczecin z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych Miasta Szczecin oraz sposobu ich pobierania (Dz. Urz. Woj. Zach. poz. 1850) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 12 skreśla się,

2) w § 9 ust. 1 dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) Kierujących motocyklami;

9) Kierujących pojazdami samochodowymi – Specjalistycznej Obsługi Komunikacyjnej Osób Niepełnosprawnych (SOKON) Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Szczecinie.”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Szczecin.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego i na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Szczecin.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Pojęcie „osoby niepełnosprawnej” funkcjonuje na gruncie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 127, poz. 721 ze zmianami). Uchwała rady gminy nie może wykraczać poza ramy upoważnienia ustawowego zawartego w art. 13b ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Uchwała jako akt prawa miejscowego powinna być wydana na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych, regulując jedynie kwestie, które wynikają z delegacji ustawowej. W § 1 pkt 12 uchwały doszło do modyfikacji ustawowej definicji pojęcia osoby niepełnosprawnej zawartej na gruncie ustawy o rehabilitacji osób niepełnosprawnych poprzez dodanie dodatkowych kryteriów takich jak obniżona sprawność ruchowa i wymóg posiadania karty parkingowej. Intencją uchwałodawcy było nadaniu temu pojęciu znaczenia przewidzianego w art. 8 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym. W celu rozwiania wątpliwości proponuje się usunąć sporny zapis.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, natomiast zgodnie z art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1137 ze zmianami), pojazdem samochodowym jest pojazd silnikowy, którego konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h, określenie to nie obejmuje ciągnika rolniczego.

Z powyższego wynika wprost, iż motocykl definiowany jako pojazd samochodowy jednośladowy lub z bocznym wózkiem – wielośladowy, jest pojazdem obowiązującym do ponoszenia opłat za parkowanie na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania.

Bezsporny i podnoszony przez kierujących motocyklami jest fakt, iż kierujący motocyklem nie ma możliwości umieszczenia biletu za przednią szybą pojazdu w sposób umożliwiający kontrolę wniesionej opłaty, ponieważ pozostawienie biletu czy to na kierownicy, czy siedzeniu motocykla, jest bezcelowe biorąc pod uwagę wpływ warunków atmosferycznych, czy ewentualny zabór takiego biletu przez inną osobę. Podobny problem pojawia się w momencie stwierdzenia przez kontrolera, iż opłata za parkowanie motocykla nie została wniesiona – brak miejsca w którym kontroler może z przekonaniem, iż informacja dotrze do kierowcy pozostawić zawiadomienie o konieczności wniesienia opłaty dodatkowej.

Kierujący motocyklami mogliby oczywiście korzystać z innych form wnoszenia opłat za parkowanie takich jak np. abonament czy płatność mobilna, jednakże nie można nakazać określonej grupie kierujących korzystania z jednej lub kilku form płatności, ograniczając prawo do korzystania z pozostałych form płatności.

Wskazać należy, iż ilość motocykli w stosunku do ilości samochodów osobowych parkujących w strefie płatnego parkowania jest marginalna (w okresie zimowym praktycznie zerowa), a ze względów technicznych wykonanie wprost prawa poboru opłaty jest w znacznym stopniu utrudnione.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych środki transportu SOKON stanowią dla wielu osób niepełnosprawnych jedyny sposób przemieszczania się na rehabilitację zawodową, społeczną lub leczniczą. Środowisko osób niepełnosprawnych ma możliwość korzystania

z takiej formy ułatwień, gdyż dostępność do specjalistycznego transportu zmniejsza istniejące bariery komunikacyjne przede wszystkim dla osób z niepełnością ruchową i ułatwi im funkcjonowanie w środowisku. Zgodnie z zasadami będącymi załącznikiem do uchwały Nr XXII/580/08 Rady Miasta Szczecin z dnia 19 maja 2008 r. w sprawie zasad świadczenia usług przewozowych dla osób niepełnosprawnych oraz pobierania opłat za te usługi, kierowcy SOKON mają obowiązek pomocy osobom niepełnosprawnym w dotarciu do klatki schodowej lub do wejścia na teren posesji (brama, furtka). Dodatkowo osoby poruszające się na wózkach, wymagające transportu do mieszkania przy użyciu transportera schodowego są obsługiwane przez kierowcę.

W związku z powyższym, korzystając z ustawowego upoważnienia do stanowienia zerowej stawki opłat za parkowanie, podjęcie uchwały jest w pełni uzasadnione.